

Projekt
z dnia 14 listopada 2006 r.

**Rozporządzenie
Prezesa Rady Ministrów**

z dnia2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia miejsc odosobnienia, w których były osadzone osoby narodowości polskiej lub obywatele polscy innych narodowości

Na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 2001 r. w sprawie określenia miejsc odosobnienia, w których były osadzone osoby narodowości polskiej lub obywatele polscy innych narodowości (Dz. U. Nr 106, poz. 1154 oraz z 2005 r. Nr 214, poz. 1801) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 10 uchyla się pkt 3;

2) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Innymi miejscami odosobnienia określonymi w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy, w których pobyt dzieci do lat 14 miał charakter eksterminacyjny, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa, są obozy:

- 1) Gniezno,
- 2) Jabłonowo,
- 3) Konstantynów Łódzki,
- 4) Łódź (ul. Hutora 32),
- 5) Łódź (ul. Kopernika 53/55),
- 6) Łódź (ul. Łąkowa 4),
- 7) Łódź (ul. Żeligowskiego 41/43),
- 8) Młyniewo,
- 9) Potulice,
- 10) Poznań – Główna,
- 11) Smukała,
- 12) Tczew,
- 13) Toruń,
- 14) Zamość,
- 15) Zwierzyniec.”;

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 72, poz. 658, z 2004 r. Nr 154, poz. 1788 i Nr 281, poz. 2779 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362.

UZASADNIENIE

Wydane w dniu 20 września 2001 r. rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie określenia miejsc odosobnienia, w których były osadzone osoby narodowości polskiej lub obywatele polscy innych narodowości, uzupełnione w dniu 21 października 2005 r. o obóz w Szczeglinie, odzwierciedla istniejący wówczas stan wiedzy historycznej o miejscach martyrologii polskich obywateli w czasie II wojny światowej i okresie powojennym. Od tego czasu historycy poczynili nowe ustalenia, które stały się podstawą do stwierdzenia, że w Hrubieszowie nie było podobozu obozu koncentracyjnego na Majdanku, a zatem zasadnym jest skreślenie tego punktu z treści aktu prawnego.

Ponadto badania historyczne wskazują, iż obozy w Potulicach, Toruniu i Smukale spełniają warunki określone w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.), tj. stanowią miejsca odosobnienia, w których pobyt dzieci do lat 14 miał charakter eksterminacyjny, a osoby tam osadzone pozostawały w dyspozycji hitlerowskich władz bezpieczeństwa.

Więźniami obozów w Potulicach, Toruniu i Smukale było około 30 000 osób, z których aktualnie żyje około 9 000 osób. Jednakże przeważająca część byłych więźniów tych obozów posiada uprawnienia kombatanckie. Dlatego też można przypuszczać, iż liczba nowych beneficjentów ustawy kombatanckiej w związku z nowelizacją rozporządzenia wyniesie około 200 osób. Tym samym koszty wypłaty świadczeń wyniosą ok. 490 000 zł rocznie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Nowelizacja rozporządzenia będzie dotyczyć około 200 osobowej grupy osób (tj. samych więźniów obozu w Potulicach, Smukale i Toruniu, jak i pozostałych po nich wdowców) i zmierza do przyznania im uprawnień osoby represjonowanej zgodnie z przepisami ustawy o kombatantach (...), a poprzez wypłatę świadczeń przewidzianych w ustawie zmierza do poprawy ich statusu społeczno-materialnego.

2. Skutki finansowe regulacji.

Nowelizacja rozporządzenia spowoduje obciążenie budżetu państwa kwotą około 490 000 zł rocznie.

Określona liczba beneficjentów (200 osób) obejmuje zarówno samych więźniów obozu w Potulicach, Smukale i Toruniu, jak i pozostałych po nich wdowców. Założono, że proporcje między tymi dwoma grupami społecznymi są takie same, jak dla całości populacji osób represjonowanych – czyli 1:1. Tym samym koszty wypłaty dodatku kombatanckiego (153,19 zł), ryczaftu energetycznego (104,77) i dodatku kompensacyjnego (22,98 zł) należy szacować na ok. 490 000 zł (337 000 zł dla osób przebywających w miejscach odosobnienia i 153 000 zł dla wdów/wdowców po nich). W skutkach finansowych projektu należy uwzględnić również koszty związane z możliwością uzyskania przez niektóre osoby statusu osoby represjonowanej. Trudno jest jednakże oszacować, ilu z żyjącej setki więźniów zostało w trakcie pobytu w obozie inwalidami, ponieważ nie należały do obozów ciężkich. Oceny ich stanu zdrowia dokona Lekarz Orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W projekcie ustawy budżetowej na rok 2007 nie zostały uwzględnione skutki finansowe wynikające z wdrożenia projektowanego rozporządzenia, zwiększającego krąg osób uprawnionych do świadczeń, a zatem będą one finansowane w ramach wydatków na świadczenia kombatanckie zaplanowanych w części 73 Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

3. Wpływ na rynek pracy.

Regulacja nie wpływa bezpośrednio na rynek pracy.

4. Wpływ aktu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na sytuację i rozwój regionów.

Nie przewiduje się wpływu aktu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz na sytuację i rozwój regionów.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot regulacji niniejszego rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

6. Notyfikacja.

Rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów dotyczących notyfikacji norm i aktów prawnych.

7. Projekt rozporządzenia zostanie opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

8. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia został poddany konsultacjom z następującymi partnerami społecznymi:

- 1) Forum Związków Zawodowych;
- 2) NSZZ „Solidarność”;
- 3) NSZZ „Solidarność 80”;
- 4) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 5) Konfederacja Pracodawców Polskich;
- 6) Konfederacja Pracodawców Prywatnych;
- 7) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 8) Business Centre Club;
- 9) Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych;
- 10) Związek Inwalidów Wojennych RP.

Projekt był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych. Zgłoszone uwagi zostały uwzględnione.